

dertil. Der er heller ikke Mange, der paa-
 staae, at den urimelige Fordeling af Skovene,
 — en Urimelighed, der viser sig, naar vi see
 paa Priserne paa Producterne omkring i Lan-
 det, see paa, hvorledes Skovmassen er sam-
 let — skal være den rette. Folk ere mindre
 tilbøielige til at gaae ind paa, at Skovarealet
 skal formindskes, men jeg antager dog, at man
 vil kunne faae Folk til at gaae ind paa dette.
 Den Anstuelse ligger nær, at ligesom Forde-
 lingen nu ikke er den bedste, fordi den var
 det 1805, saaledes kan heller ikke det Forhold
 mellem Skov og Agerjord, der svarede til Da-
 tidens Afsetnings- og Forbrugsforhold, antages
 at være det, der stemmer med Nutidens For-
 hold. Kort sagt, hele Forordningen af 1805
 maa revideres, derom antager jeg, vi Alle
 maa kunne blive enige. — Men saa er der det
 andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvilket
 Princip vi skulle lægge til Grund, naar vi
 skulle have en ny Skovlov. Skulle vi tage
 det Princip, som Indenrigsministeren er gaaet
 ud fra i denne Lov, som jeg kortelig kan be-
 tegne ved Principet Skovfrihed i Modsatning
 til Skovvang — jeg taler her kun om Prin-
 cipet, jeg skal senere komme til Enkelthederne
 i Loven? — Naar jeg taler om dette Princip,
 skal jeg strax sjele imellem de flere Classer
 af Hensyn, der her ere at tage. Der er for
 det Første det æsthetiske Hensyn. Det er et
 Hensyn, der har grumme Meget at sige uden-
 for denne Sal; naar Folk der dømmе om
 denne Lov, gaae de navnlig ud fra dette Hensyn,
 og tale om Danmarks Bøgestoves Skjønhed,
 og gaae meget lidt ind paa andre Betragt-
 ninger. Jeg skal være villig til at gjøre dette
 Hensyn alle de Indrømmelser, der fornuftig-
 viis kan være Tale om at gjøre. Jeg paa-
 staaer ikke, at f. Ex. Dyrehaven skal hugges
 om, og jeg kan forstaae, at Communer og mere
 velhavende private Mænd, der have lyst dertil,
 kunne holde lystskove. En Engländer, som
 for et Par Aar siden besøgte en Bekjendt af
 mig, en Mand paa Holland, undrede sig over den
 Mængde Skove, han fandt spredte omkring. Dan-
 mark maa være et meget rigt Land, naar det har
 Raad til at holde en saadan Mængde Skove
 og Parkanlæg; det faldt ikke Engländeren ind,
 at vi havde denne Luxus ubevidst, uden at vi

vidste, hvad vi gjorde; han troede, at det var
 med vor fulde Bevidsthed, at vi havde hele denne
 luxuriøse Indretning med vore Skove. Men,
 som sagt, jeg skal ikke dvæle ved disse æsthe-
 tiske Hensyn, thi jeg troer ikke, at de her
 i Salen have meget at sige; jeg skal gaae
 over til andre Betragtninger og tage det
 fra det oeconomicke Standpunkt. Det er
 nemlig dette, der af Mange bliver tillagt en
 særdeles Betydning. I en Adresse, som er
 kommen eller vil komme til Rigsdagen imod
 denne Lov, fremhæves, saavidt jeg erindrer, den
 Fare, som Landet staaer i med Hensyn til sin
 Brændeforsyning, hvis denne Lov gik igjennem,
 eller hvis man saaledes kunde risikere, at Skov-
 arealet blev meget formindsket. Jeg skal med
 Hensyn til de praktiske Følger af Loven be-
 mærke, at Brænde- og Bedpriserne ikke ville
 blive særdeles meget forandrede, hvilken Be-
 stemmelse man end tager i denne Sag. I en
 stor Deel af Landets Egne bestemmes disse
 Priser i dette Dieblis allerede efter Udlandets
 Productionsforhold; der finder Indførsel Sted.
 Jeg erindrer ikke, hvad Indførselen har ud-
 gjort i det sidste Aar, tidligere pleiede den at
 udgjøre 30—40,000 Favne Brænde for Mon-
 archiet. Og det er ganske overordentlige
 Quantiteter af Gavnved, der føres ind her i
 Landet. Men hvor der finder Indførsel Sted,
 er det en Selvsølge, at der bliver Prisen ikke
 meget forandret; thi den Priis, det, hvorpaa
 det beroer, om vi kunne have større eller mindre
 Quantiteter fra Udlandet, er ikke afhængig af
 vore Forhold, men af udenlandske Forhold.
 Stiger Prisen, vil der blive større Tilførsel af
 Brænde fra Lande, der have stor Træproduc-
 tion, der ellers gaaer andre Steder hen. Ved
 de nævnte Bestemmelser vil der derfor ikke stee
 stor Forandring i Brænde- og Bedpriserne i
 disse Egne. I andre Egne vil der maaskee
 foreløbig finde en Nedsættelse og senere en For-
 høielse Sted; det er ikke i de skovrige Egne,
 hvor Skovene ligge paa daarlig Jord; men i
 Egne, hvor der er megen Skov paa god Jord,
 vil ganske vist Prisen i Længden noget hæve
 sig paa Grund af denne Lov til den Priis,
 der er i andre Egne, der maae have deres Til-
 førsel fra andre Steder. Spørgsmaalet er jo
 nu her, hvad er her i det Almindeliges Inter-